

другы да отхвърлимъ. Туку като ни се представи таково едно сужденіе, — трѣба и втора-та посылка да приемне еднѣхъ раздѣлителнѣхъ формѣхъ и чрезъ слѣдствіята що се извождатъ отъ два-та членове на нейно-то дѣленіе: или да се потррѣди или да се отхвърли единъ-тъ членъ на нейно-то условно-раздѣлително сужденіе. Тогава се потвърждава въ заключеніе-то противно-то на онова, що се е отхвърлило чрезъ вторѣхъ-тѣхъ посылкѣхъ; или се отрива противно-то онова, що се е потвърдило чрезъ тѣзи послѣднѣхъ-тѣхъ.

На примѣръ :

Българи-тѣ сѣ, или не сѣ въобще учени и просвѣщени ;

но мы видимъ въ тѣхъ или учени и просвѣщени, или неучени чловѣци ;

ако быхъ Българи-тѣ въобще учени, трѣбаше число-то на учени-тѣ да надминува онова на неучени-тѣ ;

а когато оно — не го надминува, но е ѣще и твърдѣ по малко,

то разумѣва се, че просвѣщеніе-то ѣще не се е много разпространило изъ България.

слѣд. Българи-тѣ сѣ ѣще въобще неучени и не-просвѣщени чловѣци.

Раздѣлителнѣхъ соритъ впрочемъ много по често приемва условно-раздѣлителнѣхъ-тѣхъ формѣхъ; първа-та посылка въ него бива таково сужденіе, въ кое-то подлежаще-то е едно условіе, а казуемо-то состои отъ нѣколко членове на дѣленіе-то, които се полагатъ подъ сѣщо-то условіе. Въ такъвъ случай, втора-та посылка отрива подружно (единъ подиръ другы) всичкы-тѣ членове на първа-та посылка въ казуемо-то; а сетнѣ заключеніе-то отхвърля само-то условіе. Напримѣръ :